

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 36Cb/82/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118237475
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Smolko
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2024:6118237475.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava v konaní pred sudcom JUDr. Martinom Smolkom, v právnej veci žalobcu: VERSLUN, s.r.o., so sídlom Daniela Dlabača 35, 010 01 Žilina, IČO: 50 439 782, právne zastúpený: Advokátska kancelária Hagara-Hagarová, s. r. o., Daniela Dlabača 35, 010 01 Žilina, IČO: 36 806 498 proti žalovanému: FU.c, právne zastúpený: JUDr. Milan Čápka, advokát, Grösslingová 6-8, 811 09 Bratislava, o zaplatenie 36.225 eur, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 36.225 eur ako aj paušálnu náhradu nákladov spojenú s uplatnením pohľadávky vo výške 40 eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v celom rozsahu s tým, že o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté súdom prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa návrhom na vydanie platobného rozkazu v upomínacom konaní domáhal vydania rozhodnutia, v ktorom by súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu istinu vo výške 36.225 eur ako aj náhradu trov konania a to titulom dlhu zo zmluvy o úvere. V návrhu žalobca uviedol, že dňa 30.10.2015 uzavrel právny predchodca žalobcu - spoločnosť EsoFin, s.r.o., ako veriteľ so žalovaným ako dlžníkom Zmluvu o úvere č. XXXXXX, na základe ktorej sa právny predchodca žalobcu zaviazal poskytnúť žalovanému úver za splnenia podmienok uvedených v Zmluve. Výška predmetného účelového prevádzkového podnikateľského úveru predstavovala sumu 36.240 eur. Podľa bodu 1. Zmluvy (Základné ustanovenia) sa žalovaný ako dlžník zaviazal za podmienok dohodnutých v zmluve poskytnutý úver použiť na dohodnutý účel, peňažné prostriedky z úveru v konečnej lehote splatnosti vrátiť a popri istine zaplatiť úroky z úveru, úroky z omeškania, poplatky, sankcie a náklady vo výške dohodnutej v zmluve a plniť voči veriteľovi ďalšie dohodnuté povinnosti. Konečná splatnosť úveru vrátane príslušenstva bola dohodnutá na deň 30.10.2016. Napriek vyššie uvedenému si žalovaný svoj záväzok vyplývajúci zo zmluvy nesplnil a úver, úroky, úroky z omeškania ani poplatky nesplatil. Dňa 21.7.2016 došlo zo strany žalovaného k uznaniu jeho záväzku vyplývajúceho zo zmluvy, čo preukazuje žalobca Notárskou zápisnicou č. N 216/2016, Nz 25913/2016, NCR1s 26685/2016, spísanou dňa 21.07.2016 notárkou W.u, so sídlom Notárskeho úradu Spartakovská 20, Trnava. Dňa 25.8.2016 došlo medzi právnym predchodcom žalobcu ako postupcom a žalobcom ako postupníkom k uzavretiu Zmluvy o postúpení pohľadávky, predmetom ktorej bola pohľadávka právneho predchodcu žalobcu voči žalovanému vyplývajúca zo Zmluvy o úvere č. XXXXXX zo dňa 30.10.2015. O vyššie uvedenej právnej skutočnosti bol žalovaný písomne upovedomený, a to na základe Oznámenia o postúpení pohľadávky veriteľa zo dňa 26.8.2016. Napriek vyššie uvedenému si žalovaný svoj záväzok voči žalobcovi ani jeho právnemu predchodcovi nesplnil resp. splnil len čiastočne, kedy žalobcovi z titulu úhrady mesačnej splátky zaplatil sumu 15 eur. Okrem plnenia vo výške 15 eur si žalovaný svoje povinnosti vyplývajúce

mu zmluvy nesplnil. Vzhľadom na uvedené je nesporné, že žalovaný dlhuje žalobcovi istinu vo výške 36.225 eur.

2. Podľa § 11 ods. 1 zák. č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní proti platobnému rozkazu môže žalovaný podať odpor, ktorý musí byť vecne odôvodnený. Podaním odporu sa platobný rozkaz zrušuje; to neplatí, ak bol odpor odmietnutý. Podaný odpor nemožno vziať späť.

3. Okresný súd Banská Bystrica vyhovel návrhu na vydanie platobného rozkazu a vydal dňa 16.3.2018 platobný rozkaz č.k. 3Up/144/2018 - 17.

4. Nakoľko žalovaný včas podal proti platobnému rozkazu odpor s odôvodnením, v zmysle § 11 ods. 1 zák. č. 307/2016 Z.z. sa platobný rozkaz zrušil a vec bola na návrh žalobcu postúpená tunajšiemu súdu na jej prejednanie.

5. Žalovaný v odpore zo dňa 6.4.2018 (č.l. 21 spisu) uviedol, že Zmluva o úvere č. XXXXXX, zo dňa 30.10.2015 je neplatná pre rozpor so zákonom, a to najmä s ohľadom na skutočnosť, že žalovaný uvedenú zmluvu uzatvoril za účelom uspokojenia svojich súkromných potrieb, o čom mal žalobca vedomosť, a teda je žalovaný v súlade s 52 ods. 4 Občianskeho zákonníku spotrebiteľom. V čase uzatvorenia Zmluvy o úvere bol navyše v platnosti zákon o spotrebiteľských úveroch, podľa ktorého spotrebiteľské úvery môže poskytovať výlučne osoba, ktorá má na toto oprávnenie Národnej banky Slovenska, ktoré oprávnenie pôvodný veriteľ nemal. Podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, ak spotrebiteľský úver poskytne osoba, ktorá nemá príslušné oprávnenie NBS, je takáto zmluva neplatná. S ohľadom na skutočnosť, že žalobca mal vedomosť o tom, že žalovaný má záujem využiť finančné prostriedky na uspokojenie svojich súkromných potrieb a napriek tomu so žalovaným uzatvoril zmluvu o úvere, kde je žalovaný pro forma v pozícii podnikateľa, má žalovaný za to, že žalobca využil zníženú rozumovú a duševnú vyspelosť žalovaného a jeho neschopnosť pochopiť právne následky, ktoré z uvedeného vyplývajú a tiež jeho tieseň a zmluvu účelovo uzatvoril so žalovaným ako obchodne právnou, a to za účelom obídenia spotrebiteľskej legislatívy a ochrany spotrebiteľa. O skutočnosti, že žalobca uzatvoril túto zmluvu so žalovaným označeným ako podnikateľom účelovo svedčí aj skutočnosť, že jedinou a výlučnou podmienkou poskytnutia úveru podľa zmluvy o úvere, ktorá sa týkala podnikateľskej činnosti žalovaného bola existencia podnikateľského oprávnenia žalovaného.

Podľa zmluvy o úvere je táto uzatvorená ako obchodne právna zmluva medzi spoločnosťou EsoFin ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom - fyzickou osobou podnikateľom s označením obchodného mena, miesta podnikania a čísla živnostenského registra žalovaného. Podľa bodu 30 Zmluvy o úvere „Podmienky čerpania úveru“ sú podmienky poskytnutia úveru na prevádzku podnikania nasledovné (bod 3.2. Zmluvy o úvere): 1. účinné podnikateľské oprávnenie dlžníka, 2. pôvodný titul nadobudnutia zálohu, 3. znalecký posudok na záloh, 4. úverová zmluva, 5. zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti, 6. návrh na vklad záložného práva k nehnuteľnosti, 7. zmenka vystavená dlžníkom avalovaná záložcom, 8. potvrdenie správcovskej spoločnosti/spoločenstva vlastníkov bytov a nebytových priestorov o vyrovnaní nedoplatkov za služby spojené s užívaním bytu, X.-XX. LV XXXX, pre katastrálne územie N., obec: N. s požadovanými zápsmi v jednotlivých častiach listu vlastníctva. Podľa bodu 4.1 Zmluvy o úvere „veriteľ poskytuje dlžníkovi účelový prevádzkový podnikateľský úver. Dlžník preukazuje účel úveru svojim výpisom zo živnostenského registra“.

Ako vyplýva z podmienok poskytnutia úveru uvedených v bode (9), spoločnosť EsoFin za účelom poskytnutia podnikateľského úveru nijakým spôsobom neskúmala bonitu žalovaného, keď od neho za účelom poskytnutia úveru nepožadovala a neskúmala hospodárske výsledky žalovaného ani akýmkoľvek iným spôsobom sa nezaujímal a nezisťovala si okolnosti podnikania žalovaného. Zároveň spoločnosť EsoFin tiež nestanovila akékoľvek iné podmienky poskytnutia úveru vzťahujúce sa k podnikateľskej činnosti žalovaného než výpis zo živnostenského registra. Primárnym záujmom spoločnosti EsoFin vôbec nebolo poskytnúť žalovanému úver avšak získať nehnuteľnosť, ktorou bolo poskytnutie úveru zabezpečené. Žalovaný za účelom preukázania svojho príjmu zaslal sprostredkovateľovi úveru, pánovi S.i tri žalovaným vystavené faktúry. Faktúra ako taká nijakým spôsobom nepreukazuje príjem žalovaného, nakoľko faktúra je len účtovným dokladom a nie dokladom o reálnom príjme resp. o dosiahnutí zisku podnikajúcej osoby. V prípade, ak by pôvodný veriteľ EsoFin mala skutočne záujem zisťovať schopnosť žalovaného splácať úver, bola by si od neho minimálne vypýtala daňové priznania, na základe ktorých by získala reálny prehľad o ekonomickom stave žalovaného ako živnostníka a jeho spôsobilosti splácať úver. Bod 3.2. Zmluvy o úvere v rámci podmienok čerpania úveru nevyžaduje žiadne preukazovanie príjmu a podnikateľská činnosť

sa preukazuje výlučne výpisom zo živnostenského registra. Takéto konanie veriteľa je v rozpore so zasadáním poctivého obchodného styku, a preto nepožíva právnu ochranu.

Súčasťou podkladov, ktoré žalovaný poskytol pánovi Neuwirthovi v procese sprostredkovania úveru bolo aj Potvrdenie z Bytového hospodárstva Hlohovec, s.r.o., vystavené pánovi Štefanovi Toráčovi ako majiteľovi nehnuteľnosti, preukazujúce skutočnosť, že Bytové hospodárstvo evidovalo nedoplatok v celkovej výške 1.066,43 eur. Nie je teda pochýb o tom, že pôvodný veriteľ EsoFin mal vedomosť o skutočnosti, že finančné prostriedky, ktoré žalovanému poskytuje budú použité na iné účely než na financovanie prevádzky jeho podnikania. Tieto finančné prostriedky boli použité aj na uhradenie ďalších záväzkov žalovaného, a to uhradenie dlhu u poskytovateľa nebankových úverov, spoločnosti Anvest s.r.o., vyčíslenie predmetného dlhu bolo tiež žalovaným zaslané pánovi Bc. Neuwirthovi. Žalovaný sprostredkovateľovi úveru poskytol vyčíslenie úveru spoločnosti Anvest ako aj Potvrdenie Bytového hospodárstva o nedoplatku.

Z dôvodu neplatnosti zmluvy o úvere v súvislosti s právnou zásadou, že nikto nemôže na iného previesť viac práv než sám má, nemohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky z pôvodného veriteľa na žalobcu, a teda žalobcovi nenáležia (ako postupníkovi pohľadávky na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky medzi EsoFin a žalobcom) práva veriteľa podľa 524 ods. 2 Občianskeho zákonníku a preto je otázne, či je vôbec aktívne legítimovaný na podanie žaloby.

6. Žalovaný v podaní zo dňa 3.6.2024 označenom ako „Námietka žalovaného prekážky začatého konania - litispendencie“ uviedol, že Dohoda o uznaní dlhu bola vyžítá ako exekučný titul voči Františkovi Kudrymu, ktorý vo veci vystupuje ako povinný a spoločnosť VERSLUN, s.r.o. v postavení oprávneného. Predmetná exekučná vec je vedená na exekútorskom úrade W.c, pod sp. zn.: 432 EX 108/19. Predmetom dotknutej právnej veci je zaplatenie istiny 36.225 eur. Žalobca sa teda opätovne domáha súdnou cestou identického plnenia z pohľadávky, ktorá už je predmetom exekučného konania, v ktorom vystupujú rovnaké subjekty ako v predmetnej sporovej veci. Súd je povinný skúmať procesné podmienky počas celej doby trvania konania, medzi procesné podmienky skúmané súdom patrí aj neexistencia prekážky začatého konania (litispendencie) podľa ust. § 159 CSP. Pokračovanie v predmetnom konaní by predstavovalo nedodržanie procesných podmienok konania nakoľko by išlo konanie o už priznanom exekučnom titule, ktorý je predmetom samostatného exekučného konania a prípadné rozhodnutie vo veci by prestavovalo duplicitné rozhodnutie v tej istej veci. Preto žalovaný vznáša námietku prekážky začatého konania - litispendencie.

7. Žalovaný vo vyjadrení k námietke zo dňa 5.6.2024 uviedol, že s námietkou nesúhlasí. Totožnosť sporu je daná dvoma kritériami a to totožnosťou strán sporu a totožnosťou predmetu sporu. Pri exekučnom konaní nejde o sporové konanie, ale o výkon rozhodnutia. Z uvedeného dôvodu nie je naplnená podmienka totožnosti sporu a preto prejednávaniu nebráni prekážka litispendencie.

8. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom žalovaného, oboznámením sa s listinnými dôkazmi a to predovšetkým so zmluvou o úvere, notárskou zápisnicou, oznámením o postúpení pohľadávky, rozsudkom Okresného súdu Trnava č.k. 19C/68/2017 - 393 zo dňa 22.5.2023, rozsudkom Krajského súdu v Trnave rozsudkom č.k. 24Co/133/2023 - 442 zo dňa 5.3.2024, ako i s celým obsahom spisového materiálu a zistil nasledujúci skutkový a právny stav:

9. Advokát žalobcu v konaní uviedol, že na tunajšom súde je vedený občianskoprávny spor pod sp. zn. 19C/68/2017, ktorého predmetom je návrh žalovaného R.o a jeho starých rodičov manželov A. o určenie neplatnosti právnych úkonov a to Zmluvy o úvere zo dňa 30.10.2015 a Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti. K veci uviedol, že právne a skutkové odôvodnenie odporu považuje za účelové a nestotožňuje sa najmä s tvrdením, že poskytnutý úver bol úverom spotrebiteľským, nakoľko žalovaný vystupoval v celom procese uzatvárania zmluvy v pozícii podnikateľa, jeho označenie v zmluve je jednoznačné a v žiadnej časti zmluvy sa nenachádza jeho meno alebo priezvisko bez označenia či prídavku, ktorý by ho nedefinoval ako podnikateľa. K skutkovým tvrdeniam žalovaného o tom, že právny predchodca žalobcu mal vedomosť o tom, že žalovaný uzatvoril zmluvu o úvere za účelom uspokojenia svojich súkromných potrieb uviedol, že tvrdená skutočnosť, že pán Neuwirth bol alebo má byť zástupcom spoločnosti EsoFin sa nezakladá na pravde. Nie sú pravdivé tvrdenia že by táto osoba bola sprostredkovateľom medzi pôvodným veriteľom a žalovaným, nemá žiaden vzťah k spoločnosti EsoFin. Úverovú zmluvu uzatváral so žalovaným osobne konateľ spoločnosti EsoFin pán B.o. Prvýkrát sa videl so žalovaným deň podpisu zmluvy. Osobu p. C. považuje za finančného poradcu žalovaného, ktorý mu pomáhal pri vybavovaní jeho finančných záležitostí. Toto preukazujú aj listinné dôkazy a to

emailová komunikácia medzi R., ktorú žalovaný predložil v inom súdnom konaní. Z tejto komunikácie je zjavné, že pán C. vybavoval pre pána I. najprv čerpanie úveru zo stavebnej sporiteľne, čo však nebolo úspešné a následne zrejme z tohto dôvodu sa obrátil na iné subjekty, u ktorých bol predpoklad poskytnutia úveru. Celú predzmluvnú komunikáciu viedol v zastúpení pána I. pán Neuwirth a tento sprostredkoval uzavretie zmluvy o úvere. Tvrdenia žalovaného o tom že pán Neuwirth mal zastupovať veriteľa sú účelové. K neplatnosti zmluvy z dôvodu že by veriteľ nemal príslušné oprávnenie NBS vyžadujúce sa pri spotrebiteľských úveroch uviedol, že takéto oprávnenie veriteľ nepotreboval, nakoľko neposkytoval spotrebiteľský úver, ale jednalo sa o úver medzi podnikateľskými subjektmi. K tvrdeniu žalovaného, že úver bol poskytnutý na súkromné účely ako to vyplýva podľa žalovaného aj zo samotného znenia zmluvy z článku I bod 1.2, kde z tabuľky je podľa žalovaného zjavné, že sa poskytnutý úver používa na úhradu predošlých dlhov dlžníka, uviedol, že v tabuľke je uvedená len suma a číslo účtu a nie je špecifikovaný účel platby ani dôvod, pre ktorý má byť poskytnutá. V tabuľke uvedené informácie poskytol veriteľovi zástupca pána I. pán C.. Veriteľ to akceptoval bez bližšieho skúmania, nemal k tomu dôvod, nakoľko v inej časti zmluvy dlžník ubezpečuje, že úver sa použije výlučne v súvislosti s podnikateľskou činnosťou. Veriteľ nemal vedomosť o tom, že sa poskytnutý úver použije na súkromné účely žalovaného a ak by to vedel tak takýto úveru by mu nikdy neposkytol, nakoľko si bol vedomý právnej úpravy a obmedzení vyplývajúcej z nej. Veriteľ preveril z dostupných zdrojov osobu dlžníka a tento mu navyše vykreslil svoju podnikateľskú aktivitu aj tým že mu prostredníctvom p. C. predložil faktúry, ktorým fakturoval svoje tovary alebo služby tretím osobám. V prípade ak by súd dospel k záveru o neplatnosti zmluvy o úvere tak by mal posúdiť uplatnený nárok ako bezdôvodné obohatenie. V závere poukázal aj na notársku zápisnicu podpísanú žalovaným dňa 21.7.2016 pred notárkou Q., v ktorej žalovaný jednoznačne uznal svoj dlh.

10. Advokát žalovaného v konaní potvrdil, že na tunajšom súde je vedené konanie sp. zn. 19C/68/2017, ktorého účastníkmi sú žalobca a žalovaný ako aj spoločnosť EsoFin s.r.o. a manželka D.. Tieto osoby boli účastníkmi jednak zmluvy o úvere z 30.10.2015 a jednak záložnej zmluvy, predmetom ktorej bola nehnuteľnosť ktorá zabezpečovala poskytnutý úver. Predmetom občianskoprávneho konania je platnosť resp. neplatnosť jednak zmluvy o úvere ako aj záložnej zmluvy, pričom petit znie tak že práva z týchto zmlúv nie sú. K veci uviedol, že pán Neuwirth sa prezentoval ako sprostredkovateľ spoločnosti EsoFin s.r.o., žalovaný ho nikdy predtým nepoznal a ani nebol si vedomý skutočnosti, že by nemal oprávnenie poskytovať jednak finančné sprostredkovanie alebo nebol by zástupcom spoločnosti EsoFin s.r.o. Všetka komunikácia týkajúca sa podmienok poskytnutia úveru bola žalovanému komunikovaná prostredníctvom pána C., čo potvrdil aj žalobca. Žalovaný sa prvýkrát stretol s p. B. až pri podpise dokumentov v Hlohovci. Pokiaľ žalobca poukazuje na skutočnosť, že žalovaný v zmluve niekoľkokrát vyhlásil, že sa jedná o podnikateľský úver a podnikateľa, tento návrh zmluvy bol predložený deň pred podpisom zmluvy a žalovaný nebol vyzvaný aby tento návrh pripomienkoval, bolo mu len oznámené, že má toto podpísať. Pri príprave týchto dokumentov žalovaný nezamlčal, že má finančné problémy, poukázal a zdôvodnil načo finančné prostriedky chce použiť. Z týchto dokumentov bolo zjavné že peniaze budú použité na iný ako podnikateľský účel. Ide o komunikáciu s pánom Neuwirthom kde bolo presne zadefinované načo sa majú platby použiť a na akú úhradu majú slúžiť. To že sa táto informácia dostala do povedomia EsoFin je zjavné aj zo samotnej úverovej zmluvy, kde sú uvedené na to jednotlivé platby na aký účet budú poskytnuté. Aj zo samotného znenia zmluvy je zjavné že peniaze boli použité aj na vyplatenie exekútora, ktorý mal zriadené exekučné záložné právo na nehnuteľnosť ktorá mala slúžiť ako záloha úveru, pričom časť poskytnutia úveru išla aj na úhradu exekútorovi JUDr. I.. V prípade, ak by súd dospel k záveru že ide o neplatnú zmluvu a plnenie žiadané v danom konaní má charakter bezdôvodného obohatenia, tak v takom prípade žalovaný vzniesol námietku premlčania. Čo sa týka notárskej zápisnice o uznaní dlhu tak tá sa týka úveru a záväzku vzniknutého z úveru a v prípade ak by bol úver neplatný nemôže byť platne uznaný záväzok a preto by sa nemal posudzovať začiatok plynutia premlčacej lehoty od uskutočnenia tohto právneho úkonu.

11. Žalovaný R. v konaní uviedol, že zotrúva na výpovedi svojho advokáta na pojednávaní. P. C. uviedol za akým účelom bude použitý poskytnutý úver, že nejde o podnikateľský úver poskytnutý za účelom úhrady nákladov v súvislosti s výkonom podnikateľskej činnosti ale že bude slúžiť na úhradu predchádzajúcich dlhov.

12. Zo zmluvy o úvere č. XXXXXX zo dňa 30.10.2015 súd zistil, že spoločnosť EsoFin, s.r.o. ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzatvorili podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka zmluvu o úvere, predmetom ktorej je poskytnutie úveru vo výške 36.240 eur s tým, že tento sa dlžník zaviazal splácať

v mesačných splátkach 1.-11. po 350 eur a posledná 12. splátka 41.087,60 eur (splátka + istina). Žalovaný je ako podnikateľ uzatvárajúci zmluvu okrem iného označený aj miestom podnikania, IČO-m. Dlžník je povinný poskytnutý úver použiť na dohodnutý účel. Pohľadávka je zabezpečená záložným právom na nehnuteľnosť (byť v N.) v spoluvlastníctve A.h. Podmienkou poskytnutia úveru na prevádzku podnikania dlžníka je splnenie podmienok jeho čerpania. V čl. 4. bod. 4.1., 4.2. zmluvy je výslovne uvedené, že „Veriteľ poskytuje dlžníkovi účelový prevádzkový podnikateľský úver. Dlžník preukazuje účel úveru svojim výpisom zo živnostenského registra. Dlžník sa zaväzuje použiť úver výlučne na úhradu svojich prevádzkových nákladov, ktoré mu vznikli/vzniknú v súvislosti s výkonom podnikateľskej činnosti v zmysle predmetu činnosti“. V čl. 7 zmluvy dlžník vyhlásil „že všetky dokumenty a informácie, poskytnuté veriteľovi sú pravdivé, úplné, správne a nie sú zavádzajúce. O úver požiadal na základe slobodnej vôle, nie v tiesni pod tlakom tretích osôb a výlučne na svoje podnikateľské účely“. V závere zmluvné strany vyhlásili, že zmluva bola dohodnutá slobodne, vážne a určito, prečítali si ju a súhlasia s jej obsahom, čo potvrdzujú svojim podpisom. Na konci zmluvy sa nachádza vlastnoručný podpis žalovaného ako dlžníka. Prílohou je podnikateľské osvedčenie žalovaného o živnostenskom oprávnení zo dňa 23.4.2012.

13. Z notárskej zápisnice sp. zn. C. zo dňa 21.6.2016 (č.l. 3 spisu) súd zistil, že spoločnosť EsoFin, s.r.o. ako veriteľ a osoba oprávnená a žalovaný ako dlžník a povinná osoba uzatvorili dohodu osoby oprávnenej a osoby povinnej o uznaní záväzku a súhlasu s exekúciou a vykonateľnosťou notárskej zápisnice. Žalovaný je označený okrem iného aj miestom podnikania a IČOm. Žalovaný uznal svoj dlh zo zmluvy o úvere zo dňa 30.10.2015 v celkovej sume 36.240 eur spolu s úrokom z omeškania.

14. Z oznámenia zo dňa 26.8.2016 súd zistil, že spoločnosť EsoFin, s,r.o. adresovala žalovanému oznámenie o postúpení pohľadávky zo zmluvy o úvere na žalobcu.

15. Z rozsudku Okresného súdu Trnava č.k. 19C/68/2017 - 393 zo dňa 22.5.2023 (č.l. 72 spisu) súd zistil, že vo veci žalobcov A. proti žalovaným v 1. rade EsoFin, s.r.o. v 2. rade: VERSLUN, s.r.o. o určenie, že tu právo nie je súd žalobu zamietol. Krajský súd v Trnave rozsudkom č.k. 24Co/133/2023 - 442 zo dňa 5.3.2024 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. Konanie je právoplatné skončené dňom 27.3.2024.

16. Podľa ustanovenia § 261 ods. 1 Obchodného zákonníka táto časť zákona upravuje záväzkové vzťahy medzi podnikateľmi, ak pri ich vzniku je zrejmé s prihliadnutím na všetky okolnosti, že sa týkajú ich podnikateľskej činnosti.

17. Podľa ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka sa zmluvou o úvere zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

18. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

19. Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

20. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

21. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

22. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

23. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

24. Podľa č.l. 8 CSP strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podporiť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

25. Podľa § 185 ods. 1 CSP súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná.

26. Podľa § 191 ods. 1 CSP dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

27. Podľa § 217 ods. 1, prvá veta CSP pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

28. Navrhovanie dôkazov má priamu súvislosť s povinnosťou tvrdenia. Dôkaznú povinnosť môže účastník v konaní plniť od jeho samotného začiatku, pričom povinnosť označiť dôkazy sa vzťahuje na všetky tvrdenia účastníka s tým, že nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou hrozbu takého rozhodnutia súdu, ktoré vychádza so skutkového základu zisteného z dôkazov navrhnutých účastníkom v opačnom procesnom postavení než je účastník, ktorý nesplnil alebo dostatočne nesplnil svoju dôkaznú povinnosť. Dôkazným bremenom pritom rozumieme zodpovednosť účastníka za výsledok konania, ktorý závisí od zistení z navrhnutých a vykonaných dôkazov. V prípade dôkaznej núdze sa neúspech pričíta tomu účastníkovi, na ktorom podľa predpisov hmotného práva leží dôkazné bremeno, t.j. zodpovednosť za preukázanie skutočností významných z hľadiska hmotného práva.

29. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba bola podaná dôvodne. Nebolo v konaní sporné, že medzi právnym predchodcom žalobcu spoločnosťou EsoFin, s.r.o. ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola uzatvorená dňa 30.10.2015 zmluva o úvere č. XXXXXX podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 36.240 eur s tým, že úver sa dlžník zaviazal splácať v mesačných splátkach 1.-11. po 350 eur a posledná 12. splátka 41.087,60 eur (splátka + istina). Žalovaný je v zmluve ako podnikateľ okrem iného označený aj miestom podnikania, IČO-m. Dlžník je povinný poskytnutý úver použiť na dohodnutý účel. Pohľadávka je zabezpečená záložným právom na nehnuteľnosť (byt v Hlohovci) v spoluvlastníctve A.h. Podmienkou poskytnutia úveru na prevádzku podnikania dlžníka je splnenie podmienok jeho čerpania. V čl. 4. bod. 4.1., 4.2. zmluvy je výslovne uvedené, že „Veriteľ poskytuje dlžníkovi účelový prevádzkový podnikateľský úver. Dlžník preukazuje účel úveru svojim výpisom zo živnostenského registra. Dlžník sa zaväzuje použiť úver výlučne na úhradu svojich prevádzkových nákladov, ktoré mu vznikli/vzniknú v súvislosti s výkonom podnikateľskej činnosti v zmysle predmetu činnosti“. V čl. 7 zmluvy dlžník vyhlásil „že všetky dokumenty a informácie, poskytnuté veriteľovi sú pravdivé, úplné, správne a nie sú zavádzajúce. O úver požiadal na základe slobodnej vôle, nie v tiesni pod tlakom tretích osôb a výlučne na svoje podnikateľské účely“. V závere zmluvné strany vyhlásili, že zmluva bola dohodnutá slobodne, vážne a určito, prečítali si ju a súhlasia s jej obsahom, čo potvrdzujú svojim podpisom. Na konci zmluvy sa nachádza vlastnoručný podpis žalovaného ako dlžníka. Prílohou je podnikateľské osvedčenie žalovaného o živnostenskom oprávnení zo dňa 23.4.2012. Taktiež nebolo sporné, že žalovaný si svoje zmluvné povinnosti zo zmluvy o úvere riadne nesplnil, nakoľko prestal splácať splátky úveru a uhradil len sumu 15 eur. Dňa 25.8.2016 došlo medzi právnym predchodcom žalobcu ako postupcom a žalobcom ako postupníkom k uzavretiu Zmluvy o postúpení pohľadávky, predmetom ktorej bola pohľadávka právneho predchodcu žalobcu voči žalovanému vyplývajúca zo Zmluvy o úvere č. 301015 zo dňa 30.10.2015. O vyššie uvedenej právnej skutočnosti bol žalovaný písomne upovedomený, a to na základe Oznámenia o postúpení pohľadávky veriteľa zo dňa 26.8.2016. Z uvedeného dôvodu súd uložil žalovanému v zmysle § 497 Obch. zák. povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 36.225 eur.

30. K právnej obrane žalovaného súd uvádza, že túto v celom rozsahu vyhodnotil ako nedôvodnú. V tejto súvislosti súd vychádzal z listinných dôkazov - z rozsudku Okresného súdu Trnava č.k. 19C/68/2017 - 393 zo dňa 22.5.2023 (č.l. 72 spisu) a rozsudku Krajského súdu v Trnave č.k. 24Co/133/2023 - 442 zo dňa 5.3.2024 (č.l. 84 spisu), v ktorých sa súdy, vzhľadom na predmet konaní a strany sporu, podrobne a precízne už vyriadali zo všetkou totožnou argumentáciou žalovaného, použitou aj v danom obchodnom spore. Vykonali rozsiahle dokazovanie vrátane výsluchu konateľa spoločnosti EsoFin, s.r.o. p. B. a svedka p. C.a. Súd preto vychádza z dôvodu hospodárnosti a účelnosti z už pred súdom v inom konaní vykonaného dokazovania a nie je dôvod ho duplicitne opakovať, keďže súd ho pokladá za dostatočné a vyčerpávajúce a použiteľné aj pre rozhodnutie v danom spore. Súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s právnym posúdením a so závermi súdu v inom občianskoprávnom konaní a tieto preberá za vlastné. Má za to, že tieto sú správne, vychádzajú z pred súdom preukázaného skutkového stavu a z

aplikácie relevantných zákonných ustanovení. Vzhľadom na ich vyčerpávajúci rozsah, konzistentnosť, ucelenosť, presvedčivosť, logickú postupnosť a nadväznosť právnych úvah rozhodujúcich pre právne posúdenie veci ich súd v plnom rozsahu preberá za svoje aj v danom konaní. Tunajší súd v konaní sp. zn. 19C/68/2017 veľmi precízne, jasne a zrozumiteľne vyslovil a odôvodnil svoj právny názor, s ktorým sa súd stotožňuje a nevidí dôvod, pre ktorý by sa mal od tohto názoru odchýliť. Tunajší súd vo svojom rozhodnutí č.k. 19C/68/2017 - 393 zo dňa 22.5.2023 (č.l. 72 spisu) potvrdenom rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 24Co/133/2023 - 442 zo dňa 5.3.2024 (č.l. 84 spisu) dospel k záveru, že zmluva o úvere č. 301015 zo dňa 30.10.2015 je platným právnym úkonom a nie je daný žiaden žalovaným namietaný dôvod jej neplatnosti.

31. Na zdôraznenie správnosti uvedeného záveru súd dopĺňa nasledovné:

32. Súd dospel k záveru, že zo zmluvy o úvere č. 301015 zo dňa 30.10.2015 jednoznačne a nepochybné vyplýva, že žalovaný zmluvu uzavrel ako fyzická osoba podnikateľ, keď v zmluve je ako dlžník označený obchodným menom, miestom podnikania, IČO-m a číslom živnostenského registra. V žiadnej časti zmluvy o úvere nie je uvedené samostatne meno a priezvisko žalovaného, ale vždy výlučne s dodatkom, že sa jedná o podnikateľa, alebo že sa jedná o jeho obchodné meno. Súd sa nestotožňuje s názorom, že pre posúdenie o aký úver sa jedná nie je podstatné ako je dlžník v zmluve označený, ale podstatné je na čo je úver poskytnutý. Podľa názoru súdu, skutočnosť, že spoločnosti EsoFin, s.r.o. ako v tom čase veriteľovi, muselo byť podľa žalovaného zo zmluvy a z predložených dokladov k zmluve zrejme, že finančné prostriedky budú použité na uspokojenie súkromných individuálnych záujmov dlžníka - žalovaného, nemôže viesť k záveru, že predmetná úverová zmluva je v skutočnosti zmluvou spotrebiteľskou, keď žalovaný jednoznačne vystupoval v tomto zmluvnom vzťahu ako podnikateľ, čo následne potvrdil i uznaním predmetného záväzku v notárskej zápisnici, kde opätovne vystupoval ako fyzická osoba podnikateľ.

Pokiaľ sa popri tom z úvodnej časti zmluvy definujúcej dlžníka okrem toho navyše uvádza aj adresa jeho trvalého bydliska a rodné číslo (na čo poukazujú odvolatelia), ide iba o doplnkové údaje nespôsobilé, vzhľadom na ostatný text zmluvy o úvere, vyvolať pochybnosti o postavení dlžníka. Žalovaný zmluvu uzavrel ako fyzická osoba podnikateľ (a nie spotrebiteľ). Táto skutočnosť napokon jednoznačne vyplýva aj z ďalšieho obsahu predmetnej zmluvy o úvere, napríklad z bodu 1.2, kde ako účel úveru je uvedený účelový prevádzkový podnikateľský úver, z bodu 1.3, podľa ktorého dlžník je povinný poskytnutý úver použiť na dohodnutý účel, z bodu 3.1, z ktorého tiež opätovne vyplýva, že jedná sa o úver na prevádzku podnikania dlžníka, z bodu 4.1, podľa ktorého veriteľ poskytuje dlžníkovi účelový prevádzkový podnikateľský úver, pričom dlžník preukazuje účel úveru svojím výpisom zo živnostenského registra, z bodu 4.2 podľa ktorého dlžník sa zaväzuje použiť úver výlučne na úhradu svojich prevádzkových nákladov, ktoré mu vznikli/vzniknú v súvislosti s výkonom podnikateľskej činnosti podľa výpisu zo živnostenského registra, ktorý tvorí prílohu zmluvy. Súd dospel k záveru, že žalovaný predmetnú zmluvu o úvere uzavrel ako fyzická osoba podnikateľ (a nie ako spotrebiteľ), pričom dohodnutý účel úveru bol účelový prevádzkový podnikateľský úver. Toto postavenie žalobcu 3 ako dlžníka z predmetnej úverovej zmluvy bolo napokon potvrdené aj v notárskej zápisnici spísanej cca 9 mesiacov po predmetnej úverovej zmluve dňa 21.7.2016, ktorej obsahom bola dohoda osoby oprávnenej a povinnej (žalovaného 3) o uznaní predmetného záväzku a súhlase s exekúciou a vykonateľnosťou notárskej zápisnice, v ktorej je žalovaný ako dlžník zasa označovaný výlučne ako podnikateľ v súvislosti s účelovým prevádzkovým podnikateľským úverom.

Pri uzavretí zmluvy o úvere poskytnutom dlžníkovi podnikateľovi nie je povinnosťou veriteľa zaoberať sa jeho bonitou, ani tým, na čo skutočne finančné prostriedky použije, uvedené je na zodpovednosti dlžníka. Veriteľ nie je v takomto prípade povinný ani skúmať právne tituly na základe ktorých dlžník hradí z úveru záväzky a ich súvislosť s podnikateľskou činnosťou dlžníka. To, že dlžník, ktorý uzavrie úverovú zmluvu s tým, že úver je účelovým prevádzkovým podnikateľským úverom a tieto finančné prostriedky na tento účel nepoužije, je výlučne na zodpovednosti dlžníka, a to bez ohľadu na to, či o tom veriteľ mal alebo nemal vedomosť. Rovnako skutočnosť, že - uzavretie úverovej zmluvy bolo sprostredkované fyzickou osobou ktorá podľa žalobcov nemala oprávnenie sprostredkovať poskytovanie úverov alebo pôžičiek - je podľa názoru súdu pre rozhodnutie v predmetnej veci irelevantná, nakoľko podstatné je kto uzavrel samotnú zmluvu ako veriteľ a dlžník a samotný obsah zmluvy.

Súd po vyhodnotení výpovede svedka C. a konateľa žalovaného B. z občianskoprávneho sporu dospel k záveru, že v konaní nebolo preukázané, že by pôvodný veriteľ akýmkoľvek spôsobom či priamo alebo nepriamo motivoval, ovplyvňoval, navádzal žalovaného vydávať sa v čase uzatvorenia zmlúv za podnikateľa a žiadať podnikateľský úver. Preto nemožno mať za to, že predmetný zmluvný

vzťah - uzavretie úverovej zmluvy je vzťahom spotrebiteľským, žalovanému preto ochrana spotrebiteľa nepatrí. V konaní nebol ničím preukázaný pracovnoprávny, či obchodný záväzkový vzťah medzi svedkom Neuwirthom (ktorý pracoval pre žalovaného a úver mu sprostredkoval) a pôvodným veriteľom. Nebolo teda preukázané tvrdenie, že by uvedení svedkovia navzájom spolupracujúci (alebo každý osve) mali naviesť, či primäť žalovaného k uzavretiu predmetnej zmluvy o úvere a zneužiť tak jeho tieseň. Skutočným účelom zmluvy podľa preukázaného bol účelový prevádzkový podnikateľský úver, ako sa uvádza v zmluve o úvere. Pokiaľ žalovaný predmetný úver, v rozpore so svojim výslovným záväzkom v zmluve použil na iné ako prevádzkové náklady v súvislosti s výkonom jeho podnikateľskej činnosti, svojvoľne a hrubo tým porušil zmluvu. To ale nemôže mať spätné vplyv na zmluvnými stranami jednoznačne dohodnutý účel úveru. Pokiaľ aj svedok C. spolupracujúci so žalovaným, mohol mať vzhľadom na predzmluvnú komunikáciu so žalovaným informácie o tom, že časť úverom získaných finančných prostriedkov má slúžiť na pokrytie nepodnikateľských dlhov žalobcov, ničím nebolo preukázané, že takúto vedomosť mal aj samotný veriteľ. Túto vedomosť veriteľ nemohol získať bez ďalšieho ani z toho, že dlžník žiadal úver vyplatiť na šesť rôznych bližšie neoznačených bankových účtov (z ktorých iba jeden mal náležať žalovanému).

Keďže na strane dlžníka sa nejednalo o spotrebiteľa, veriteľ z predmetnej zmluvy o úvere nemal zákonnú povinnosť a ani dôvod overovať bonitu žalovaného, či jeho schopnosť splácať úver. Na preukázanie, že žalovaný je podnikateľom, požadoval výpis zo živnostenského registra a na preukázanie, že má reálne príjmy, resp. je schopný splácať úver, faktúry voči tretím osobám. Len z dvoch faktúr predložených veriteľovi pritom nie je možné vyvodiť záver, že žalovaný nebol schopný predmetný úver splácať a nadväzne ani záver, že jediným zámerom veriteľa bolo zmocniť sa cestou dobrovoľnej dražby založeného bytu. Ak by platilo, že žalovaný nebol od počiatku schopný úver zaplatiť prioritne žalovaný musel o svojej neschopnosti predmetný úver v dohodnutých splátkach splácať vedieť. Vylúčenie úveru od iného tým, že ho uvedie do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru alebo na splácanie úveru, je pritom trestným činom podľa § 222 Trestného zákona - úverový podvod.

Žalovaný tiež tvrdil, že uzavrel zmluvu vo finančnej tiesni, čo muselo byť pôvodnému veriteľovi z predložených dokladov známe. Súd napriek tomu, že úver nepovažuje za spotrebiteľský, považuje za potrebné uviesť, že o tejto skutočnosti (že zmluvu uzavrel vo finančnej tiesni) musel mať žalovaný vedomosť už v čase uzavretia úverovej zmluvy, čo bolo dňa 30.10.2015. Je potom otázne, prečo žalovaný po bezmála 9-tich mesiacoch (dňa 21.7.2016) po uzavretí Úverovej zmluvy, po tom, ako veriteľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru (dňa 2.5.2016), uznal vo forme notárskej zápisnice opätovne ako fyzická osoba podnikateľ (o čom predložil notárovi i doklad - Osvedčenie o živnostenskom oprávnení) dlh i s príslušenstvom. Ak mal za to, že zmluvu uzavrel v tiesni a ako fyzická osoba, mal možnosť od zmluvy odstúpiť (§ 49 Občianskeho zákonníka), žalovaný naopak záväzok zo zmluvy o úvere uznal a zaviazal sa ho zaplatiť.

Uvedený postup žalovaného nasvedča tomu, že za účelom získania predmetného úveru mu vyhovovalo v zmluvnom vzťahu vystupovať ako fyzická osoba podnikateľ a až následne v priebehu trvania zmluvy, potom ako sa veriteľ začal domáhať svojich nespĺnených nárokov, sa účelovo začal dovolávať spotrebiteľskej ochrany. V danom prípade nemožno nechať bez povšimnutia, že žalovaný prevzal od veriteľa a skonsumoval celý predmetnou zmluvou dohodnutý úver vo výške 36.240 eur a podľa pripojenej notárskej zápisnice z neho veriteľovi zaplatil výlučne sumu 15 eur. Keďže v konaní nebolo preukázané a ani tvrdené, že žalovaný ako dlžník bol súdom obmedzený spôsobilosťou na právne úkony, je potrebné predpokladať, že má rozumové schopnosti na úrovni priemerne spôsobilej osoby schopnej vnímať a posúdiť zmysel a účel svojho konania. Vzhľadom na tieto okolnosti spotrebiteľský štatút a ochrana spotrebiteľa žalovanému patriť nemôže.

V dôsledku toho nie je daný dôvod neplatnosti dotknutých zmlúv - zmluvy o úvere a ani zmluvy o postúpení pohľadávky na žalobcu, ktorý je tak v konaní preukázateľne aktívne vecne legitimovaný.

33. Podľa § 159 CSP začatie konania bráni tomu, aby o tom istom spore prebiehalo na súde iné konanie. Ak na súde prebieha o tom istom spore iné konanie, súd zastaví konanie, ktoré sa začalo neskôr.

34. Žalovaný v konaní tvrdil, že súd by mal konanie zastaviť z dôvodu litispendencie, nakoľko prebieha súbežné exekučné konanie o pohľadávke žalobcu. Súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s právnym názorom žalovaného, že totožnosť sporu je daná dvoma kritériami a to totožnosťou strán sporu a totožnosťou predmetu sporu. Pri exekučnom konaní je predmetom sporu výkon rozhodnutia a pri danom obchodnoprávnom spore je predmetom sporu zaplataenie žalovanej pohľadávky. Nie je pravdou, že v oboch konaniach sa rieši identické právo. V jednom sa rieši právo na výkon rozhodnutia v druhom právo na zaplataenie pohľadávky. Nie je pravdivé tvrdenie, že žalobca sa teda opätovne domáha súdnou

cestou identického plnenia z pohľadávky, ktorá už je predmetom exekučného konania. Ide o dve absolútne rozdielne a nie totožné konania, s úplne iným predmetom aj keď totožných účastníkov. Žalobca sa domáha úplne iného, odlišného plnenia a nie identického ako v exekučnom konaní. Z uvedeného dôvodu nie je naplnená podmienka totožnosti sporu a preto prejednávaniu nebráni prekážka litispendencie. Exekučné konanie vedené na vymożenie pohľadávky na základe notárskej zápisnice (ako exekučného titulu) absolútne nebráni v priebehu a rozhodnutí v obchodnoprávnom sporovom konaní o dôvodnosti pohľadávky z úverovej zmluvy. Námietka litispendencie vznesená zo strany žalovaného je tak nedôvodná a nie je ani dôvod preto zastaviť v zmysle § 159 CSP dané konanie.

35. Podľa § 365 Obchodného zákonníka je dlžník v omeškaní, ak nesplní riadne a včas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom. Dlžník však nie je v omeškaní, pokiaľ nemôže splniť svoj záväzok v dôsledku omeškania veriteľa.

36. Podľa § 369c ods. 1 Obchodného zákonníka omeškaním dlžníka vzniká veriteľovi okrem nárokov podľa § 369, 369a a 369b aj právo na paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, a to bez potreby osobitného upozornenia. Výšku paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky ustanoví vláda Slovenskej republiky nariadením.

37. Podľa § 2 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 21/2013 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Obchodného zákonníka, výška paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky podľa § 369c ods. 1 zákona je 40 eur jednorazovo bez ohľadu na dĺžku omeškania.

38. Na základe toho, že sa žalovaný preukázateľne dostal voči žalobcovi s úhradou dlhu do omeškania, tak súd na základe vyššie citovaných zákonných ustanovení priznal žalobcovi aj paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40 eur.

39. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

40. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

41. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

42. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že procesne plne úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania v celom rozsahu (za zaplatený súdny poplatok, trovy právneho zastúpenia), uložil žalovanému povinnosť ich žalobcovi zaplatiť s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd až po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP). Súd nezistil žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali výnimočne náhradu trov konania nepriznať (§ 257 CSP).

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na _____ súde, proti ktorého rozsudku smeruje (§ 355, § 362 CSP)

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 365 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 CSP).

Odvolať proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolať dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nespĺnil to, čo mu exekučný titul ukladá (§ 48 zák. č. 233/1995 Z.z.). Exekúciu vykoná exekútor, ktorého na vykonanie exekúcie poverí súd (§ 55 ods. 1 zák. č. 233/1995 Z.z.), kauzálnie príslušným je Okresný súd Banská Bystrica (§ 49 zákona č. 233/1995 Z.z.).“